Till läsningen: 2 **e** är tydligt stunget. 3 **d** är något skadat på mitten men sannolikt stunget. Bistavarna i inskriftens **f**-runor utgå tämligen lågt ned på huvudstaven; runorna bli därför i allmänhet breda (se t. ex. 52 **f**). 7 **y** är tydligt stunget. Inskriftens **r**-runor ha formen R; bistaven går, liksom i den latinska versalen, ända in till huvudstavens mitt. 14 **b** är icke stunget. Inskriftens **s**-runor ha formen ᛋ. 19 **l** är ganska svagt. Nedre delen av 25–27 **rfu** är otydlig och svag. Nedre bistaven i 26 **f** tycks gå in till huvudstaven i det följande 27 **u**. Bistavarna i 29 **h** och 30 **a** äro långa. Färgen har gått ur bistaven i 31 **n**. Stingningen av **d**-runan har skett med ett snett streck över huvudstavens mitt eller på v. sidan av huvudstaven (69 **d**). 35 **æ** har formen ᚮ. 39 **h** är svagt. 41–42 **fy** äro skadade. 44 **i** kan möjligen ha varit stunget. 49 **e** är däremot tydligt. Bistaven i 56 **z** är stor och bred. 57–59 **dag** äro svaga, särskilt bistavarna i 57 **d** och 59 **g**. Svagt är också 60–64 **ta · uar**. 60 **t** är sannolikt icke stunget. 76 **p** är tydligt stunget. 80 **s** är svagt. Av de följande fem runorna är endast övre delen bevarad. 88 **f** och 90 **m** äro säkra. Intet säkert spår av stingning i 89 **i**. 91 **t** har däremot möjligen varit stunget. Bistavarna i 92 **a** och 93 **n** äro svaga, men säkra. 94 **d** är sannolikt stunget. Av följande runa finnas endast svaga spår. 96 **r** tydligt, men följande två runor äro mycket svaga.

Om namnet *Jakob* se G 13. — Nickarve är namn på gårdar omkring 2 km SV om Vänge kyrka. — Sankt Lars dag infaller den 10 augusti. Den femtonde raden i påsktavlan omfattar tiden 1532–59. Det år inom denna tid, då runan **f** (eller lat. a) var söndagsbokstav och runan **m** (eller talet 15) var primstav (gyllental), är 1553. Se påsktavlan i N. Lithberg och E. Wessén, *Den gotländska runkalendern 1328* (1939), s. 64. Jakob i Nickarve har sålunda dött den 5 augusti år 1553.

Inskriften har en påfallande traditionell form, såväl till sitt syfte — förbön för en avlidens själ — som genom sin medeltida datering efter påsktavlan.

En liknande inskrift med uppmaning till förbön för en avliden finns på exakt samma plats på södra kyrkväggen i Silte kyrka, se G 64. Denna innehåller dock icke någon datering så som inskriften i Vänge.

125. Vänge kyrka.

Litteratur: O. V. Wennersten, Skrivelse till Riksantikvarien 1918 (ATA); Sveriges kyrkor: Gotland Bd 4: 3 (1952), s. 449.

Utvändigt på kyrkans västra sida (tornet), t. h. (S) om tornportalen, finnas runor ristade i själva kalkstenen. Inskriften befinner sig ungefär vid brösthöjd, 0,88 m från marken; dess längd är 0,53 m.

Inskriften torde först ha iakttagits av riksantikvariens ombud kand. O. V. Wennersten, som i en skrivelse år 1918 meddelar följande: »På tornportalens infattnings södra del en längre runinskrift. För att tolka den säkert måste stenen skuras och en afgjutning tagas. Jag har beställt mall och tänker med hjelp af den taga en alabastergipsafgjutning. Om innehållet af inskriften förbehåller jag mig, till dess jag utfört aftrycket, slippa yttra mig.»

Inskriften är mycket vittrad, knappast läsbar numera. I nedanstående försök äro många detaljer ovissa.

Inskrift:

...tik : ilu : --r : ut : b :
5 10

Framför 1 **t** finnas spår av 3 runor. Av r. 8–9 finnas endast nedre delarna kvar.

Vänge kyrka.

S. Ambrosiani uppger (i *Gotländska kyrkoinventarier*, 1912, s. 142), att en »ringklocka» i Vänge bär en runinskrift på »öfverdelen». Uppgiften är felaktig. Vänge-klockan, som omgöts år 1886, hade en plattysk majuskelinskrift; se G. Lindström, *Anteckningar om Gotlands medeltid* 2 (1895), s. 156, *Sveriges kyrkor*: *Gotland* Bd 4: 3 (1952), s. 449 och M. Åmark, *Sveriges medeltida kyrkklockor* (1960), s. 183.